

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae Agrippinae, 1604

Cardinalis honorem fugit Laynes. Cap. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

omnibus sui desiderium, iuctumque
reliquit: ut ante diem erectum, ter-
risque tantum ostensum, optimus
quisque iudicarit.

Cardinalis honorem fugit LATNES.

CAP. XI.

Perbreuem Marcelli Pōtificatum
excepit Ioannes Paulus Caraffa,
Archiepiscopus Neapolitanus, &
senatus Cardinalium Princeps (De-
canum vulgo nominant) qui inaugu-
ratus, Paulus IV. mutato de more no-
mine appellari coepit. Hic Theati-
nus Episcopus cum esset, abdicatis ri-
tulis, probos aliquot viros college-
rat, familiamq; inchoarat eorum qui
hodieq; Theatini inde nuncupantur.
LAYNES & huic gratus acceptusq;
fuit. Quamobrem cardinaliū extem-
plo collegio inuitū adscribere Pon-
tifex animum induxerat. Cum Igná-
tiū tristem Riba deneyræ dixisse ac-
cepimus. *Ni Deus prohibeat, breui*
LAYNES noster purpureo galero dona-
bitur. Id si, quod nolim, accidet, talem
se ille præbebit, vt non quæsiisse societas

D honores,

honores, sed fugisse potius videatur.
Angi quoque hac re vehementer vi-
sus L A Y N E S quod fallere, ac la-
tere mallet, obscurusque societatis
inopiam titulis omnibus antepone-
ret. Igitur Deum, qui hanc illi men-
tem dedisset, assiduè precari, omen
auerteret: Cardinales quoque fa-
miliares appellare, &c obtestari, ex-
istimationis suæ, societatisque ratio-
nem pro vetere necessitudine, duce-
rent. Ex animi sententia loqui, nihil
se perinde atque honoris titulos de-
precari. Persuasum itaque illud ha-
beret, utiliorem se Ecclesiæ Dei ope-
ram priuatū, quam in illustri dignita-
tis loco nauare posse. Pontifex ni-
hil cunctandum ratus; ne res mora-
vit, corrumpetur, L A Y N E M
ad se migrare extemplo iubet, quod
opera illius in constituenda recum-
priuata, cum publica, vti vellet. Pa-
ruit is; at postridie eius diei ad so-
cios quasi de re dubia deliberatu-
rus, reuertit, mansitque. Nullus e-
nim candidatus maiore vñquā studio
magistratus honoresque prensando

ambi-

ambivit, quam L A Y N E S fugit.
Etenim qui cœlestia conseruantur,
acutius vident, longeque secius, at-
que ambitiosi homines iudicant. Hi
enim honoris studio inani, ac per-
breui; illi verò gloriæ contemptu
felicitatem metiuntur: vt bene eum
vixisse sapientes olim homines iudi-
carint, qui, viuens iuxta ac moriens,
latuit. Testatus itaque sua manu so-
cietati L A Y N E S est, sancteque
prolatis tabulis confirmauit, hanc
sibi mentem societatis auctorem Ie-
sum dedisse, vt nihil in vita acci-
dere posse acerbius putaret, quam
vt honores, quos fugisset, capere co-
geretur. Igitur rogare precibus af-
fiduis in partem iuarent, eoque ar-
dentius, quo maiori emolumēto fu-
turum societati crederent, æquali o-
mnes iure, procul ambitione atq; in-
vidia, sorte contentos sua, perpetuo
viuere. Euicit tandem L A Y N I S
studium, constantia ac deprecatio:
post, tanquam maximo naufragio sal-
uus enataffer, Dso gratias obnixe

D. 2 agere,

60 DE VITA

agere, priuatam vitam laudare, ac libenter amplecti: hoc denique ceteris Dei in se beneficijs adnumerare acceptumq; conferre consuevit.

Ignatio vita functo LAYNES Praepositus generalis creatur.

CAP. XII.

DVM hæc Romæ geruntur, Ignatius, pridie kal. Sextilis anni in sequentis 1556. ex hac vita in beatorum sedes migravit: LAYNE interim graui morbo ad medicorum desperationem laborante, quem, licet ægrū munus Ignatij obire, à morbo recreatum Patres iubent. Huius ille consilij ignarus, ubi se confirmata valetudine collegit, prouinciam detrectauit. Vicit tamen Patrum consensus, Deoque id placere pronuntiantibus, suscepit inuitus. Euocatis mox ex omnibus Europæ prouincijs electis patribus, qui collectis suffragijs Praepositum Ignatio nuper amictio sufficerent, ad statum diem Romæ praesto essent, conuentumque agerent iubet

1556.